

[Krag.]

Betingelsen for, at en saadan Lukning overhovedet kan finde Sted, vil disse Muligheder sikre ham, at de Foranstaltninger, som i saa Henseende bliver fornødne med Hensyn til de højforrentede Serier, virkelig ogsaa bliver truffet.

Hvad jeg her har bemærket, gælder ogsaa §§ 2 og 3. Jeg maa udtale min absolutte Tilfredshed med, at Bestemmelsen om, at Legatstiftelser og lignende Institutioner ikke maa anbringe deres Midler til en Rente af over 4 pCt., nu antagelig agtes ophævet under den mærkelige Form, som her er valgt. Ogsaa her gælder det, at Beføjelsen, som den højtærede Minister søger til at genindføre den indskrænkende Bestemmelse med Hensyn til disse Institutioners Pengeanbringelser, næppe har nogen Betydning i Praksis.

Konverteringsafgiften i Henhold til Loven af December 1933 burde for længst have været opgivet; den var et Led i denne Konverteringslovs Gennemførelse og vilde fortsat have været rimelig, saafremt det var lykkedes at gennemføre den almindelige Konvertering, men som alle ved, mislykkedes dette, og den fortsatte Bestaaen af Afgiften siden da har i mange Tilfælde medført helt urimelige Resultater. Ganske urimeligt er det f. Eks., at en Mand, som indfrier et $4\frac{1}{2}$ pCt.s Laan med et nyt Laan i en 4 pCt.s Serie, er pligtig paa Grund af disse Bestemmelser, der har Relation til Konverteringsordningen, at betale en Konverteringsafgift, skønt Foranstaltningerne intet som helst har at gøre med en almindelig Konvertering.

Jeg gaar derfor ogsaa ud fra, at den højtærede Minister vil give Tilsagn om, at hvis Lovforslaget gennemføres, ophæves den Bestemmelse, ifølge hvilken Konverteringsafgiften hidtil har været opkrævet. Hvis den højtærede Minister giver et saadant Tilsagn, lægger jeg ikke megen Vægt paa, at han ønsker Beføjelsen til Genindførelse opretholdt, thi nogen som helst Mulighed i en nær Fremtid for, at denne Beføjelse kan blive omsat i Handling, tror jeg altsaa ikke er til Stede. Men, som sagt, det skulde glæde mig, om det maatte vise sig, at en saadan Mulighed indtræder; saa behøver den højtærede Minister bare ikke Beføjelsen, for saa vil han finde fuld Forstaaelse i denne høje Rigsdag for de Opgavers Løsning, en saadan Situation maatte kræve.

Hvad endelig § 4 angaar, skal jeg tildele mig at anbefale denne Paragraf til Vedtagelse, ligesom Lovforslaget i det hele,

saafremt man faar tilstrækkeligt klart Tilsagn fra den højtærede Minister om, hvad Lovforslagets Formaal er.

Hvad det af Det konservative Folkeparti forelagte Lovforslag angaar, saa beskæftiger det sig kun med den omtalte Konverteringsafgift og siger klart, at denne Afgift vil være at ophæve. Dette kan jeg give min fulde Tilslutning, men for saa vidt den højtærede Minister kan give fyldestgørende Svar paa de Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at rette, og bekræfte Rigtigheden af den Formodning, jeg har tilladt mig at give Udtryk, forekommer det mig, at de Konservatives Forslag bliver overflødig, og at det vil være tilstrækkeligt at gennemføre — maaske i en lidt anden og lidt klarere og sikrere Form — det af den højtærede Minister stillede Forslag angaaende de midlertidige Bestemmelser vedrørende Kreditforeningslaan i fast Ejendom.

Hasle: Med det af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag staar vi over for den endelige Ligbegængelse af den saa højt priste Konvertering. Det simpleste havde været, at man ophævede de Lovbestemmelser, som ene og alene var foranlediget af Konverteringen, nu da den ikke længere har Gyldighed. Denne Udvej har den højtærede Minister imidlertid ikke ønsket at gaa, og om Motiverne hertil kan man selvfølgelig kun gætte, men jeg gætter nu paa, at Motivet er, at Ministeren, saa vidt muligt, vil skjule — jeg finder ganske vist, det sker paa en meget daarlig Maade —, at man nu endelig er færdig med disse Bestemmelser. Jeg kan ikke forstaa, det har nogen som helst Interesse; det hele var gaaet mere stille af, hvis man ganske roligt havde ophævet disse Bestemmelser. (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]; Det har jeg ikke Bemyndigelse til). Det har jeg heller ikke sagt, men den højtærede Minister kunde have forelagt Forslag for Rigsdagen om Ophævelse af disse Bestemmelser, naturligtvis.

Det kunde være gjort paa en meget simple Maade end sket, f. Eks. ved at bære sig ad, som jeg har gjort i mit Forslag angaaende Konverteringsafgiften; at den ved Lov af 11. Marts 1934 § 3 o. s. v. fastsatte Konverteringsafgift ophæves — paa ganske samme Maade kunde man have sagt, at en Del af §§ 1 og 7 i Loven af 16. December 1933 ophævedes. Men i Stedet for foreslaar Ministeren nogle Bestemmelser om, at han bemyndiges til at ophæve disse Love og til igen at indføre dem. Jeg ved ikke, hvad vi skal med disse Bemyndigel-